

[Uitzending 319: Ruth 3:4 t/m 18]

In de vorige uitzending hebben we de eerste drie verzen van Ruth 3 gelezen. Noömi had tegen Ruth gezegd: **Kind, wordt het niet eens tijd dat ik iemand zoek met wie je kunt hertrouwen?** Noömi geeft Ruth daarna een aantal instructies voor een ontmoeting met Boaz op de dorsvloer. Als ze zich heeft voorbereid gaat ze op weg naar de dorsvloer. Ze is schoon, ruikt lekker en heeft haar mooiste kleren aan. Ze weet dat Noömi haar heeft gezegd dat ze zich eerst niet op de dorsvloer moet laten zien, maar moet wachten tot Boaz klaar is met eten. Daarna had Noömi gezegd, Ruth 3 vers 4 en 5:

Let goed op waar hij gaat slapen. Ga er dan zachtjes naartoe, sla de deken aan het voeteneinde op en ga daar liggen. Hij zal je dan wel zeggen wat je moet doen. Goed, ik zal doen wat u hebt gezegd, antwoordde Ruth. Die avond ging ze naar de dorsvloer en deed precies wat haar schoonmoeder had gezegd.

Ruth moet goed opletten waar Boaz gaat liggen om te slapen, dan dichterbij komen, zijn deken opslaan aan het voeteneinde en daar gaan liggen. Alles bij elkaar genomen drukken deze gebeurtenissen symbolisch een huwelijksaanzoek uit.

Noömi wordt nu zelf het instrument waardoor de HERE haar eerder uitgesproken wens voor een tweede huwelijk voor Ruth (Ruth1:9) begint te vervullen. Het plan van Noömi is niet vrij van risico's. Zij en Ruth hadden zich ook regelrecht op de wetten van Mozes kunnen beroepen. Ze hadden overdag naar de poort kunnen gaan om daar de zaak aanhangig te maken. Daarvoor was Ruths rouwkleding gewenst. In plaats daarvan komt Noömi met een plan dat gedeeltelijk op verleiding berust. En daarbij, onderweg of op de dorsvloer kan Ruth door anderen worden gezien en dat zou haar goede reputatie in Bethlehem in gevaar brengen. Boaz kan Ruths huwelijksaanzoek opvatten als een poging van een arme buitenlandse vrouw om sociaal en materieel 'hogerop' te komen door een huwelijk met een man van zijn aanzien en positie. Hij kan haar symbolische handelingen verkeerd opvatten en zien als een poging om hem te verleiden. Of haar beoordelen als een vrouw van lichte zeden, een prostitué (met alle gevolgen van dien).

Beide vrouwen blijken een groot vertrouwen in Boaz te hebben en ze geloven dat hij de zuivere bedoelingen van Ruths handelingen zal begrijpen.

In een vorige uitzending is ook toegelicht dat Boaz als lossers een beeld is van Christus, de grote Lossers van zondaren. Het is dan ook van levensbelang om de Here Jezus Christus te aanvaarden als uw persoonlijke Lossers.

Hoe dat kan? Doe als Ruth, ga naar de Lossers toe. Vandaag wil dat zeggen: handen vouwen en ogen dicht, praten met God - dat is bidden. Bij bidden gaat het niet om de mooie woorden maar om de gesteldheid van uw hart. Wij mensen kunnen de HERE niets wijs maken. Hij weet wanneer we eerlijk zijn en oprecht. Hij wil uw Lossers zijn. **Wilt u het aan Hem vragen? Rom.6:23, De zonde betaalt een hard loon: de dood! Maar de genade van God geeft wat niemand verdient: eeuwig leven met Christus Jezus, onze Here.**

Veel mensen zeggen dat ze in God geloven, maar ze hebben de Here Jezus Christus nog nooit aanvaard. Joh.1:12, **Maar allen die Hem wel aanvaard hebben en geloven in Zijn Naam, heeft Hij het recht gegeven kinderen van God te worden.** Als u Hem vertrouwt, zult u weten wat het is om van de duisternis in het licht te komen. Ruth 3:6, **Die avond ging zij naar de dorsvloer en deed precies wat haar schoonmoeder had gezegd.**

Ruth 3 vers 7 en 8:

Toen Boaz klaar was met eten, ging hij tevreden liggen slapen naast een korenhoop. Zachtjes sloop Ruth naar hem toe, lichtte de deken van zijn voeten op en ging daar liggen. Rond middernacht schrok Boaz plotseling wakker. Hij draaide zich om en zag een vrouw aan zijn voeten liggen!

Nadat Boaz klaar is met eten gaat hij naast een korenhoop liggen slapen.

Dan komt Ruth ongezien en stil dichtbij en voert de rest van Noömi's plan uit. Zij ontbloot Boaz' voeten en gaat aan zijn voeteneinde liggen. Ruth handelt uitermate bedachtzaam, in afhankelijkheid van de HERE en wacht gelovig af. Het is inmiddels middernacht als Boaz plotseling rillend wakker wordt.

Mogelijk is Boaz van de kou wakker geworden en is de deken gedeeltelijk van hem afgegleden. Boaz voelt om zich heen (om de deken te pakken en weer over zich heen te trekken) als hij plotseling een vrouw aan zijn voeten ziet liggen. Alle aandacht wordt nu op de vrouw gericht. Boaz weet nog niet dat het Ruth is.

Ruth 3 vers 9:

Wie ben je? vroeg hij. Ik ben het, meneer, Ruth, antwoordde ze. Wilt u met mij trouwen? U bent immers onze naaste bloedverwant.

Boaz opent het nachtelijke gesprek met Ruth door verbaasd uit te roepen: wie ben je? Al eerder had Boaz bij zijn opzichter navraag gedaan over Ruth maar nu hoort hij uit haar eigen mond: Ik ben Ruth, uw dienaress'. In de Hebreeuwse grondtekst vinden bij de naam van Ruth de toevoeging 'uw dienaress'. Daarmee geeft zij aan dat ze een vrouw is die door een man ten huwelijk kan worden genomen. Ruth gebruikt niet zoals in Hfdst.2:13 het woord slavine (wat ook een dienaress is) maar een synoniem dat met name een huwbare vrouw kan aanduiden. In de vertaling van Het Boek hebben we gelezen dat Ruth aan Boaz vraagt: **Wilt u met mij trouwen?** Maar in de Hebreeuwse grondtekst staat het mooier (er wordt wel hetzelfde mee bedoeld), er staat: **Breid uw vleugel uit over uw dienaress.** Zij voegt er aan toe 'want u bent de lossere'.

Uitleggers verschillen van mening over de vraag of Ruth met deze woorden en haar gebruik van het begrip 'lossere' verder gaat dan de instructies van Noömi. Had zij alleen moeten afwachten wat Boaz zou zeggen en alleen zijn vraag moeten beantwoorden? De tekst en het verloop van deze geschiedenis wijzen op iets anders, en leren dat wie in vertrouwen op de HERE handelt en op Zijn bijstand steunt, eigen initiatieven mag en kan ontplooien, daarbij gebruik makend van de wijsheid en gaven die Hij geeft.

De uitdrukking **breid uw vleugel uit over uw dienaress**, drukt in bescherming nemen uit. Boaz heeft dezelfde uitdrukking gebruikt in Ruth 2:12. De uitdrukking dient ook als aanduiding van het huwelijk (Ezech.16:8). Het Hebreeuwse woord voor 'vleugel' kan ook de aanduiding zijn van de hoek van een mantel of kleed. Boaz begrijpt de boodschap onmiddellijk, reageert positief op haar verzoek en zegent haar, in plaats van haar af te wijzen of te vernederen. Hij stelt dat haar vroegere liefdedaad (haar trouw jegens Noömi) wordt overtroffen door haar liefdedaad van trouw aan haar familie (door zich tot Boaz te wenden en niet tot andere mogelijke huwelijkskandidaten). Ruth 3 vers 10:

De HERE zal je zegenen, riep hij uit. Hiermee toon je nog meer trouw dan je voorheen al aan je overleden man getoond hebt. Je hebt niet omgekeken naar jongere mannen, of ze nu arm waren of rijk.

Boaz' beslissing is snel en duidelijk. Vriendelijk stelt hij Ruth gerust. Ruth 3 vers 11: **Welnu, Ruth, maak je geen zorgen. Ik zal doen wat je vraagt, want iedereen in de stad weet wat een bijzondere vrouw jij bent.**

Met de uitdrukking 'maak je geen zorgen', wordt een belofte en een verzekering uitgesproken. Feitelijk zijn het dezelfde woorden die Ruth tegen Noömi sprak in vers 5: **Goed, ik zal doen wat u hebt gezegd.**

Als grondreden voor deze stellige belofte voert Boaz aan dat Ruth in heel Bethlehem bekend staat als een 'bijzondere vrouw'. Hiermee prijst hij Ruths zelfopofferende karakter, moed, trouw, toewijding en harde werken. In Spreuken 31 vers 10 lezen we: **Wie is zo gelukkig een goede vrouw te vinden? Zij is immers veel meer waard dan de duurste edelstenen?**

Zowel Boaz als Ruth zijn integer en zuiver in hun bedoelingen. Dat is van belang voor het vervolg van de nachtelijke ontmoeting. Boaz zegt eigenlijk:

Toen je hier kwam, was het duidelijk dat je niet op jacht was naar een echtgenoot. Ze had een heel rustige, onopvallende plaats ingenomen. Nu komt Boaz in actie: **Welnu, Ruth, maak je geen zorgen. Ik zal doen wat je vraagt.** Ruth, zou onder gewone omstandigheden een uitgestotene zijn geweest. Omdat de Joodse Wet een Moabiet uitsloot. Een Moabiet en een Ammoniet mochten de vergaderingen en de erediensten van de Here niet bijwonen. Ruth zal zich zeker hebben gerealiseerd (voordat ze met Noömi naar Bethlehem kwam) dat er voor haar geen mogelijkheid was om ooit met een Israëliet te trouwen. Ruth had haar situatie geaccepteerd. Ze deed er ook geen poging toe. In plaats daarvan ontwikkelde ze een prachtige reputatie in Bethlehem. Ruth 3 vers 12:

Er is echter één probleem. Het klopt dat ik een naaste bloedverwant van je ben, maar er is iemand anders die nog nauwer aan je verwant is dan ik.

Boaz bevestigt met grote stelligheid dat hij zeker 'losser' is, maar geeft aan dat er nog een andere, meer nabije verwant is, die eerder in aanmerking voor het losserschap komt. Hiermee geeft hij aan zich te onderwerpen aan de wettelijke eisen en gebruiken en laat niet zijn eigen belang de boventoon voeren. Boaz begrijpt dat het onmogelijk is dat Ruth op dat tijdstip teruggaat naar huis en zegt haar die nacht te blijven.

Ruth 3 vers 13:

Blijf vannacht hier, dan ga ik morgenochtend met hem praten. Als hij met je wil trouwen, moet je dat doen. Wil hij dat niet, dan word je mijn vrouw. Dat zweer ik bij de naam van de HERE. Blijf hier maar liggen tot de ochtend.

Boaz belooft in de ochtend onmiddellijk actie te ondernemen door die andere lossers er op te wijzen dat hij de eerste rechten tot lossen heeft. Tussen de regels door lezen we dat Boaz hoopt dat de man ervan af zal zien. Hij belooft zelf als 'losser' op te treden als de andere lossers het niet zal doen. Boaz bekrachtigt zijn belofte met een bekende eedformule (letterlijk vanuit de Hebreeuwse tekst): **De HERE leeft**. Daarmee wordt zijn belofte als een heilige zaak voor Gods aangezicht gebracht.

Boaz zegt tegen Ruth de nacht op de dorsvloer te blijven. Hij wil niet dat ze in het donker naar Bethlehem teruggaat. Weer neemt Boaz Ruth in bescherming. Ruth 3 vers 14:

Zo bleef zij aan zijn voeteneinde liggen. Nog voor het licht werd, stond ze op, zodat niemand haar kon herkennen, want hij haar gezegd: Niemand mag weten dat jij op de dorsvloer bent geweest.

Gerust door de toezegging van Boaz brengt Ruth aan zijn voeten de nacht door. In de vroege morgen staat zij op om niet herkend te worden in de ochtend schemering. Ook Boaz is van mening dat niemand moet weten dat zij op de dorsvloer is geweest, want dat zou ongetwijfeld stof tot verdachtmaking leveren en haar goede naam schaden, waardoor zelfs zijn eigen losserschap in gevaar kan komen. Ruth 3 vers 15:

Houd je omslagdoek eens op, zei hij. Toen zij dat deed, goot hij er zes maten gerst in die hij haar meegaf. Daarna ging hij naar de stad.

Voordat Ruth vertrekt, geeft Boaz haar een geschenk mee. Zes maten gerst meet hij af met de mededeling dat zij 'niet leeg' naar haar schoonmoeder moet terugkeren. Dit royale geschenk heeft waarschijnlijk ook een symbolische strekking en drukt naar Noömi toe de bereidheid uit van Boaz tot het losserschap. In vers 17 zegt Ruth tegen Noömi over het geschenk: **Boaz zei dat ik niet met lege handen thuis mocht komen**. Voor Noömi moet dat een bevestiging zijn geweest. In Ruth1 heeft ze nog gezegd: **Rijk ben ik weggegaan, maar arm (of leeg) heeft de HERE mij laten terugkeren (vs.21)**.

Maar, de HERE laat zien dat Hij bezig is de leegte van Noömi te vullen. Ook hierin komt naar voren hoe de HERE in Zijn soevereine raad in het leven van mensen ingrijpt en hiervoor anderen inschakelt.

Boaz geeft Ruth een geschenk mee, dat kan ook dienen om te suggereren dat Ruth in alle vroegte van het werk naar huis terugkeert.

Ruth 3 vers 16:

Hoe is het gegaan? vroeg Noömi toen zij thuiskwam. Ruth vertelde wat hij voor haar gedaan had en ze gaf Noömi de gerst die zij had meegekregen.

Noömi verwelkomt Ruth met de woorden '**Hoe is het gegaan?**' Ruth vertelt alles wat Boaz heeft gezegd en gedaan en daarna noemt zij het geschenk en de woorden van Boaz voor Noömi. Het woord '**lege handen**' herinnert haar aan haar terugkeer in Bethlehem. Toen was ze leeg en klaagde: de HERE is tegen mij geweest en heeft mij zoveel ellende aangedaan. Ze zei toen dat de Almachtige God haar leven bitter had gemaakt. En nu hoort ze Ruth zeggen, **Boaz zei dat ik niet met lege handen thuis mocht komen.** Ruth 3 vers 17 en 18. **Toen zei Noömi tegen haar: Wacht nu maar rustig af tot we horen wat er gebeurt, want Boaz zal niet rusten voordat dit is geregeld. Hij maakt het vandaag nog in orde.**

De woorden van Boaz (door Ruth overgebracht) moeten Noömi hebben geraakt. Nu kan zij zien hoe de HERE haar leegte vult met nieuwe perspectieven van hoop. Noömi's vertrouwen in Boaz' is niet beschaamd. Zij blijkt hem ook verder zo goed te kennen dat zij zeker weet dat Boaz vastberaden de zaak van het losserschap zal afhandelen. De woorden die Noömi en Ruth hier met elkaar spreken, zijn de laatste uit hun mond die in deze geschiedenis worden vernomen, maar hun geschiedenis gaat verder. Duidelijk wordt dat de HERE meer schenkt dan zij zelfs eerst ooit hadden durven hopen.

Hoofdstuk 3 eindigt met de prachtige woorden van Noömi over Boaz: **Hij zal niet rusten voordat dit is geregeld. Hij maakt het vandaag nog in orde.**

Dat is iets wat een mens niet zomaar over een ander kan zeggen. Er is er maar **Één** waar we het werkelijk voor meer dan 100% zeker van weten en dat is de HERE Zelf. De HERE zal niet rusten voordat alles in orde is.

Ik wil afsluiten met een waar gebeurd verhaal wat duidelijk wil maken wat de HERE overgehad heeft om u, jou en mij te redden.

Het is 1927, een jaar dat er in Amerika een grote crisis begon. Een jonge man, pas getrouwd, vertrok naar de stad om er werk te zoeken. Door de stad stroomde een rivier waarover een spoorbrug was gebouwd.

Aan één kant van de spoorburg was een brugwachtershuisje gebouwd. Van daaruit werd de brug bediend waarneer de brug open moest omdat er schepen door moesten. De jonge man solliciteerde naar het baantje en werd aangenomen. Hij deed met veel liefde zijn werk. In zijn gezin werd een jongetje geboren, ze noemde hem Gray. Toen hij 8 jaar was mocht hij voor het eerst met zijn vader mee naar de brug. Zijn vader had tegen hem gezegd: ***Ik wil je laten zien hoe de brug werkt.*** Het was echt een grote belevenis voor de jongen om te zien hoe alles werkte. Nadat hij alle had gezien liepen ze weer terug naar het brugwachtershuisje. Voordat ze naar binnen konden, moesten ze eerst over een smalle plank lopen, waaronder het mechanisme van de brug was geplaatst. De hele morgen had Gray zitten kijken hoe de schepen langs de open brug voeren en de treinen eroverheen reden.

Ruim na 12 uur zei zijn vader tegen hem: ***We gaan naar beneden om ons brood op te eten.*** De tijd vloog voorbij. Plotseling hoorde zijn vader de fluit van een trein. Hij keek op zijn klokje en zag dat het al 12 minuten voor twee was, hij was even de tijd vergeten. De vader van Gray sprong op en zei tegen hem: ***Blijf jij hier zitten, ik ren naar boven om de knop in te drukken zodat de brug naar beneden zakt en de trein erover heen kan.*** Hij had net de knop ingedrukt, waardoor de grote tandwielen in beweging kwamen en de brug naar beneden kwam, of hij hoorde het gegil van zijn zoon: ***Vader, help mij!*** Het was de brugwachter niet opgevallen dat zijn zoon hem was nagelopen. Toen de jongen over de smalle plank liep, was hij zijn evenwicht verloren en naar beneden gevallen. Hij was op het grote stalen kamrad gevallen, de tanden van het kamrad grepen weer in een ander rad. De vader van Gray zag dat zijn kind steeds dichterbij de in elkaar grijpende tanden van de raderen kwam. een fractie moest hij overleggen wat hij moest doen. Zijn zoon redden en de knop weer indrukken zodat de brug open bleef staan, of...

Plotseling dacht hij aan de honderden passagiers in de trein. Hij moest kiezen: zijn zoon **of** de mensen in de trein redden.

De mensen in de trein zouden met trein en al in de rivier storten. Hoeveel zouden dat overleven? Terwijl hij nadacht, hoorde hij zijn zoon schreeuwen. Vreselijk! Wat moest hij doen. Hij kon nu zijn vaderhart niet laten spreken, hij moest de honderden mensen in de trein redden!

Het betekende dat hij zijn zoon moest laten sterven. Verschrikkelijk! Zijn zoon werd door de in elkaar grijpende tanden van de kamraderen gedood. Op dat moment stond de brug in goede positie voor de aankomende trein. Het hart van de vader was verscheurd en hij schreeuwde het uit. **De trein derde voorbij.** Hij zag de conducteur die op zijn horloge keek. Hij zag de mensen in de trein. De één keek naar buiten, de ander las een krant. Weer anderen lachten of dronken iets.

De vader van Gray ging bijna door de grond. Hij had het de mensen in de trein wel willen toeschreeuwen: ***Mensen, beseffen jullie dan niet dat dit mijn eigen zoon zijn leven heeft gekost?***

De mensen in de trein hadden geen flauw vermoeden wat er beneden was gebeurd. Het raakte hen niet. Ze waren allemaal bezig met hun eigen dingetjes. Ze hadden er geen enkel benul van, wat de brugwachter er voor over heeft gehad opdat zij konden en mochten leven.

Luisteraar, wat ik u nu vertel is geen verzonnen verhaal het is waar gebeurd. Ik zou met alle eerbied en respect voor de vader van Gray willen zeggen: **er is een Vader in de hemel die Zijn Zoon opofferde voor de redding van de wereld** (Joh.3:16).

Luisteraar, wat is uw houding tegen over de Vader in de hemel? De hemelse Vader Die Zijn Eigen Zoon moest laten verbrijzelen tussen de raderen van het oordeel van **onze zonden** opdat u, jij en ik van zonden kunnen worden verlost? Denkt u werkelijk dat nu de HERE dit moest doen (Zijn eigen Zoon opofferen) dat er nog wel een paar andere wegen naar de hemel zijn?

Nee, er is er maar Één! Er is maar ÉÉN weg naar de Vader en die weg is Jezus Christus.

In de volgende uitzending lezen we verder in Ruth 4.